

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/358/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212227850
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212227850.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, proti odporkyni: C. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. na M., E. XX, o zaplatenie 2.389,11 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 31. 07. 2013 č. k. 8C/33/2013-103, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa splatnosti prisúdenej sumy 1.263,98 eura v splátkach, v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.263,98 eura v splátkach po 50 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca do zaplatenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Konanie v časti o zaplatenie 64 eur zastavil. Návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 23. 04. 2007 účastníci konania uzatvorili úverovú zmluvu, obsahom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyni revolvingový úver vo výške 30.000,-Sk (995,82 eura). Z prehľadu účtovných transakcií na účte odporkyne mal za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 3.057,39 eura, pričom odporkyňa navrhovateľovi zaplatila do 16. 04. 2013 sumu 1.729,41 eura. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou, posúdil ako spotrebiteľský úver podľa § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a aplikoval naň ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako i Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporkyňa nemohla ovplyvniť úverové podmienky pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie úverovej karty, keďže tieto neboli individuálne dojednané, ale boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Odporkyňa ako spotrebiteľ mohla zmluvu prijať ako celok alebo ju odmietnuť. Súčasťou zmluvy je informácia, že sa poskytuje suma 30.000,-Sk, pričom v zmluve nie je dohodnutý počiatok splatnosti prvej splátky, úrok a mesačná splátka. Zdôraznil, že úverové podmienky zo dňa 26. 04. 2007 boli pripojené 3 dni po podpísaní zmluvy odporkyňou. S poukazom na ust. § 4 ods. 1, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, nakoľko úverový rámec bol jednostranným právnym úkonom navrhovateľa zvýšený. Navyiac odporkyňa podpísala úverové podmienky, ktoré sú opatrené dátumom 26. 04. 2007, a teda nemohla byť s nimi oboznámená v deň podpisu zmluvy. Na odstúpenie od zmluvy a výzvu navrhovateľa na splatenie celého dlhu listom zo dňa 29. 10. 2009 neprihliadol, keďže odstúpiť možno iba od platnej zmluvy. Mal za to, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, t. j. hodnoverne nepreukázal vznik zmluvného vzťahu medzi ním a odporkyňou na základe predmetnej zmluvy. Rovnako nepreukázal tvrdenia o existencii peňažného

záväzku odporkyne zo zmluvného vzťahu, keď nie je zjavné, z akej istiny, v akej výške a za aké obdobie vyčíslil zmluvnú pokutu a tiež ani pre porušenie ktorej zmluvnej povinnosti bola uplatnená. Vychádzajúc z ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 prvej vety a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka mal za to, že odporkyňa od 20. 06. 2007 do 16. 04. 2013 zaplatila navrhovateľovi sumu 1.729,41 eura, čo je o 1.263,97 eura menej, než získala od neho bez právneho dôvodu. Vznikla jej tak povinnosť vydať navrhovateľovi celú sumu získanú na jeho úkor, z ktorého dôvodu návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel a vo zvyšku jeho návrh ako nedôvodný zamietol. Konanie v časti o zaplatenie sumy 64 eur zastavil podľa § 96 ods. 1 OSP pre späťvzatie návrhu navrhovateľa v tejto časti. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, keď vzhľadom na čiastočný úspech účastníkov v konaní, žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné a v konaní došlo k vadám, v dôsledku ktorých mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že dňa 27. 04. 2007 uzatvoril s odporkyňou úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. 5703222737, na základe ktorej jej poskytol revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 30.000,-Sk (995,82 eura) s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 5 % z dlžnej čiastky. Mal za to, že úverová zmluva je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom. I v prípade, ak by sa na daný úverový vzťah aplikoval Občiansky zákonník, úverové podmienky by sa aj v takomto prípade stali jej platnou súčasťou. Tvrdenie súdu prvého stupňa o tom, že odporkyňa nemohla byť pri podpise zmluvy oboznámená s úverovými podmienkami označil za nedôvodné, nakoľko dátum na úverových podmienkach je len pečiatkou navrhovateľa, ktorou opatril zmluvu po doručení od odporkyne a teda vyjadruje deň doručenia podpísanej zmluvy odporkyňou. Navyše odporkyňa skutočnosť, že by pri podpise zmluvy nemala k dispozícii úverové podmienky, vôbec nenamietala. Zdôraznil, že zmluva je celistvá, bola uzatvorená v písomnej forme na jednej listine a je určitým a vážnym prejavom vôle odporkyne a v tejto súvislosti poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27. 03. 2008 sp. zn. 26 Cdo 2317/2006. Vychádzajúc z ust. § 3 ods. 6, § 4 ods. 2-4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch mal za to, že z povahy revolvingového úveru nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako i ďalšie údaje závislé od výšky čerpanej sumy, keďže úver sa v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporkyne, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Argumentoval, že termín splatnosti prvej splátky je priamo uvedený na prvej strane zmluvy tak, že termín splatnosti je do 20. dňa v mesiaci. Rovnako v zmluve, resp. v úverových podmienkach alebo sadzobníku poplatkov sú tiež uvedené úroky a mesačná splátka. Konštatoval, že v zmysle § 6, hlavy 3 úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli na zmene dohodnutého úverového rámca zo súčasnej výšky na výšku novú, pričom došlo k naplneniu odkladacej podmienky, a to výberom z kreditnej karty odporkyne dňa 25. 04. 2008 vo výške 331,94 eura a úverový rámec sa zvýšil na sumu 2.323,57 eura. K zmene zmluvy došlo v súlade s vôľou odporkyne, čo preukazujú aj následné ďalšie čerpania z kreditnej karty a úhrady odporkyňou. Uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, na základe čoho súd dospel k záveru, že listom - výzvou k splateniu úveru došlo k odstúpeniu od zmluvy. Namietal tiež výpočet súdu ohľadne výšky priznaného bezdôvodného obohatenia, keď odporkyňa do vyhlásenia rozhodnutia mu uhradila sumu 1.769,41 eura. Záverom vytkol súdu prvého stupňa, že povolenie odporkyne splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach žiadnym spôsobom neodôvodnil a v tomto smere nevykonal žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali nepriaznivú finančnú situáciu odporkyne. Navyše súd prvého stupňa posudzoval nárok na zmluvnú pokutu, ktorá ani nebola predmetom tohto konania.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné (v napadnutých častiach) podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

V tomto konaní sa navrhovateľ návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 17. 12. 2012, voči odporkyne domáha zaplatenia sumy 2.389,11 eura s príslušenstvom z titulu porušenia povinností odporkyňou, vyplývajúcich jej zo Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 5703222737, ktorú účastníci uzatvorili dňa 27. 04. 2007. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31. 07.

2013 navrhovateľ oznámil súdu, že žiada, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť mu sumu 2.325,11 eura a v prevyšujúcej časti berie svoj návrh späť. Preskúmaným rozsudkom súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa vyhovel v časti istiny 1.263,98 eura, konanie v časti o zaplatenie 64 eur zastavil a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Pre absenciu odvolania účastníkov konania v zastavujúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, rovnako tak v prisudzujúcej časti, týkajúcej sa sumy 1.263,98 eura, ktorou bolo návrhu navrhovateľa sčasti vyhovené a predmetom odvolacieho konania takto zostali len návrhom odvolaním napadnuté jeho ostatné časti, t.j. výrok o splatnosti sumy 1.263,98 eura odporkyňou v splátkach po 50 eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok, zamietajúci výrok, ako i výrok o náhrade trov konania.

Z hľadiska skutkového stavu v súdnej veci výsledkami vykonaného dokazovania bolo doposiaľ preukázané, že účastníci konania dňa 23. 04. 2007 uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 5703222737, podľa ktorej výška úverového rámca požadovaná odporkyňou bola 30.000,-Sk (995,81 eura), pri dohodnutej výške mesačnej splátky 5 % z dlžnej čiastky poštovou poukážkou vždy do 20-teho dňa v mesiaci na označené číslo účtu navrhovateľa bez odchýlky od základnej úrokovej sadzby. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli i Úverové podmienky navrhovateľa, s oboznámením ktorých odporkyňa vyjadrila súhlas podpisom zmluvy. Na základe tejto zmluvy bol odporkyňi poskytnutý úver prostredníctvom úverovej karty v období od 03. 05. 2007 do 05. 02. 2009 v celkovej výške 3.057,39 eura, na splatenie ktorého odporkyňa poukázala navrhovateľovi úhrnom od 20. 06. 2007 do 15. 07. 2013 sumu 1.769,413 eura. Písomným podaním zo dňa 29. 10. 2009 pre porušenie zmluvných podmienok odporkyňou a to splácať úver riadne a včas (§ 2, hlava 8 úverových podmienok) navrhovateľ oznámil odporkyňi, že si voči nej uplatňuje právo na splatenie celého čerpaného úveru, čím ku dňu 29. 10. 2009 nastala splatnosť celého úveru a vyzval ju na jeho úhradu v sume 2.323,57 eura do 15 dní. Odporkyňa po obdržaní výzvy z uvedeného titulu uhradila navrhovateľovi dňa 16. 04. 2013 sumu 24 eur, dňa 14. 06. 2013 a 15. 07. 2013 po 20 eur. Po čiastočnom späťvzati návrhu v sume 64 eur si tak navrhovateľ voči odporkyňi z titulu nesplateného revolvingového úveru uplatňuje sumu 2.325,11 eura, pozostávajúci z istiny vo výške 2.222,59 eura, vypočítanú ako rozdiel čerpaného úveru 3.057,37 eura a sumy 834,78 eura uhradenej odporkyňou na istinu a úroku z úveru vo výške 102,52 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007, t.j. v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len OZ) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2 OZ).

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ).

V danej veci účastníci konania nespochybnili, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvorili dňa 27. 04. 2007 a z ktorej navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu, t.j. do 31. 12. 2007 (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zákon o spotrebiteľskom úvere upravoval niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Tento za spotrebiteľský úver označoval dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky úveru alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a/) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b/). Zároveň v ust. § 1 ods. 2 písm. a-g) taxatívne uvádzal zmluvy, na ktoré sa tento zákon nevzťahuje. Vychádzajúc z ust. § 4 ods. 1-3 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce

jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výpočet nákladov, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako i práva spotrebiteľa podľa § 7. Pri nesplnení týchto podmienok je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 4 cit. zákona). Ak však v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené úroky alebo poplatky, tieto veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať (§ 4 ods. 5 zákona). Zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere pre svoju platnosť musí spĺňať i základné náležitosti právneho úkonu ustanovené v § 37 ods. 1 OZ, týkajúce sa vôle (musí byť uzatvorená slobodne a vážne) a prejavu vôle (musí byť určitá a zrozumiteľná), inak je absolútne neplatná. Pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 a na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie (§ 3 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Navyše podľa § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty, alebo ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený (písm. a), ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená (písm. b) a postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy (písm. c). Zároveň, ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 OZ).

V nadväznosti na citovanú zákonnú úpravu je potrebné osobitne zdôrazniť, že jednou z charakteristických čŕt spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako to zakotvuje ust. § 53 ods. 1 OZ. Toto ustanovenie tak poskytuje širšiu súdnu ochranu spotrebiteľovi aj vo vzťahu k jednotlivým ujednaniám zmluvy i v prípade, že tieto sú súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria osobitnú súčasť zmluvy alebo sú zakomponované priamo v zmluve samej. Ide predovšetkým o podmienky, ktoré neúmerne poškodzujú spotrebiteľa, sú neprimerané a nečestné. Takéto podmienky zákon sankcionuje ich absolútnou neplatnosťou, okrem podmienok týkajúcich sa predmetu plnenia alebo ceny plnenia. Znamená to, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy len v tejto časti, nie však absolútnu neplatnosť zmluvy ako celku, pokiaľ samozrejme táto spĺňa všeobecné náležitosti právneho úkonu upraveného v l. časti 4. hlavy OZ (§ 34 a nasl.), ako i formu a náležitosti vyžadované zákonom pre jej platnosť. Navyše z ust. § 54 ods. 1, 2 OZ vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd prvého stupňa vo svetle zhora citovanej právnej úpravy, ako i uvedených hľadísk vec neposudzoval, keď svoje rozhodnutie založil na závere o absolútnej neplatnosti sporom dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a v nadväznosti na to o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporkyne. Takýto jeho záver však nemá oporu v zistenom skutkovom stave a zo strany prvostupňového súdu ne je dostatočne podporený ani argumentačne, na čo dôvodne vo svojom odvolaní navrhovateľ poukazuje. Súd prvého stupňa totiž vo vzťahu k ním konštatovanej neplatnosti zmluvy len citoval ust. § 39 OZ, poukázal na náležitosti, ktoré v zmysle § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o revolvingovom úvere musí obsahovať, na to, že neplatnosť zmluvy spôsobil i jednostranný právny úkon navrhovateľa, ktorým bol úverový rámec zvýšený a že odporkyňa podpísala

úverové podmienky opatrené dátumom 26. 04. 2007, z ktorého dôvodu s nimi nemohla byť oboznámená v deň podpisu zmluvy. Bez bližšej konkretizácie a osvetlenia, prečo by tieto skutočnosti mali sami o sebe privodiť neplatnosť celej sumy, ako i bez označenia niektorej zo skutkových podstát obsiahnutých v § 39 OZ (či zmluva odporuje zákonu, či ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom) sú nepostačujúce. Obdobne ako len konštatácia, že jednostranné zvýšenie úverového rámca navrhovateľom má za následok neplatnosť zmluvy o úvere bez opory v zákonnej úprave a poukaze na tomu zodpovedajúce zákonné ustanovenie. Odôvodnenie preskúmaného rozsudku tiež neposkytuje presvedčivé dôvody pre záver súdu prvého stupňa, že úverové podmienky navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy netvorili jej súčasť, pričom len okolnosť, že na k zmluve pripojených úverových podmienkach je v pravom dolnom rohu dátumovník (pečiatka) 26. 04. 2007 automaticky nespochybňuje tvrdenia navrhovateľa v tomto smere. Navyiac za situácie, keď navrhovateľ v priebehu konania už vo svojom podaní zo dňa 13. 05. 2013 ozrejmil, že došlo k pochybeniu a pripojil správnu verziu úverových podmienok. Nič preto nebránilo prvostupňovému súdu na pojednávaní dňa 31. 07. 2013, kde realizoval výsluch odporkyne, svoje prípadné pochybnosti v tomto smere odstrániť, čo však neučinil. Uspokojil sa len s dvomi vetami odporkyne k meritu veci, v ktorých odporkyňa potvrdila uzatvorenie zmluvy, poskytnutie sumy 3.057,39 eura odporcom, ktorú čiastočne splatila a naďalej spláca každý mesiac po 20 eur. Je bez pochyb, že takéto vyjadrenie odporkyne vo vzťahu k súdom prvého stupňa prijatým záverom je úplne nepostačujúce. V neposlednom rade zmätočné sú i ďalšie úvahy prvostupňového súdu predkladané v napadnutom rozsudku, týkajúce sa odstúpenia od zmluvy a zmluvnej pokuty, pretože ako správne a dôvodne namietal odvolateľ, nikdy netvrdil, že od zmluvy odstúpil, na tomto právnom inštitúte svoj nárok nezaložil a rovnako tak si ho ani čiastočne neuplatňuje z titulu zmluvnej pokuty. Pokiaľ teda súd prvého stupňa dospel k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako celku, tvoriaceho východisko i pre nadväzujúci záver o aplikovateľnosti § 451 a nasl. OZ v danej veci, v odôvodnení svojho rozhodnutia bol povinný vysporiadať sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami nielen vo vzťahu k skutkovým okolnostiam veci, ale aj vo vzťahu k právnym záverom, ktoré prijal. O takýto prípad však v súdnej veci nejde, preto jeho prístup sa javí ako neprípustne zjednodušujúci a najmä ako nezodpovedajúci príslušným ustanoveniam o súdnej ochrane, kam patrí aj zákonná požiadavka na náležitosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozsudku ako výklad myšlienkového postupu súdu o tom, ako dospel k príslušnému výroku rozsudku, totiž musí spĺňať požiadavku, aby bol účastníkom konania objektívnym, zrozumiteľným a presvedčivým, t.j. aby bolo z neho možné preskúmať správnosť postupu súdu a zároveň získať aj odpoveď na všetky podstatné argumentačné tvrdenia uplatnené účastníkmi konania, ako aj na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Ak rozsudok takéto odôvodnenie neobsahuje, potom je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, čím došlo k porušeniu procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občiansko-súdnom konaní. Postupom súdu tak účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím súd prvého stupňa zaťažil toto konanie vadou v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP.

Odvolací súd tiež upriamuje pozornosť na to, že nepreskúmateľnosťou pre úplnú absenciu dôvodov trpí rozsudok v danej veci i v časti, ktorou súd prvého stupňa povolil odporkyňu priznať pohľadávku v sume 1.263,98 eura zaplatiť navrhovateľovi v splátkach po 50 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku v intenciách § 160 OSP a v tomto smere si úplne osvojil argumentáciu navrhovateľa uvádzanú v jeho odvolaní.

I napriek tomu, že odvolacím súdom vytýkaná vada konania má za následok bez ďalšieho zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, odvolací súd považuje za potrebné poznamenať, že sa javí, že doposiaľ v konaní nevyšla najavo vada spôsobujúca absolútnu neplatnosť zmluvy uzatvorenej účastníkmi konania. Pokiaľ by i po ďalšom doplnení dokazovania a náležitom komplexnom posúdení zmluvy v spojení s jej neoddeliteľnými súčasťami sa preukázal tento predpoklad ako dôvodný, otvoril by sa tým následne priestor pre tzv. súdnu kontrolu jej zmluvných podmienok z hľadiska ich prijateľnosti ako zmluvy spotrebiteľskej v nadväznosti na jednotlivé dojednania, z ktorých navrhovateľ vyvodzuje v tomto konaní uplatňovaný nárok. Bude potom úlohou súdu posúdiť dôvodnosť navrhovateľkou špecifikovaných čiastkových plnení z hľadiska ich právneho základu, ako i uplatnenej výšky a to na základe dôsledne zisteného skutkového stavu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v častiach označených v enunciate tohto rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní súd prvého stupňa po doplnení dokazovania v potrebnom rozsahu vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodní,

vyporiadajúc sa v ňom i so všetkými právne relevantnými argumentami odvolateľa. Zároveň rozhodne i o trovách celého konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.